

skabe Sikkerhed mod unødvendige Ulemper for Handel og Søfart, bl. a. derved, at de Forholdsregler, som overhovedet kan tillades anvendte i det enkelte Tilfælde, er søgt skarpt præciserede, og til Sammenligning kan henvises til den norske Lov, der til sin nærmere Udformning og Gennemførelse har krævet et „Reglement angaaende foranstaltninger mot indførsel av smitsomme sygdomme m. v.“ af 17. November 1909 med 89 Paragraffer.

§ 12.

Svarer til Bekendtgørelsens §§ 12 og 26, men er noget omredigeret af Hensyn til Bestemmelserne i Overenskomstens Artikler 7—10.

Sidste Stykke i den nu gældende § 12 er flyttet til § 28.

§ 13.

Svarer til Bekendtgørelsens §§ 13 og 27.

§ 14.

Svarer til Bekendtgørelsens § 14 og delvis § 28, men er noget omredigeret, til Dels under Hensyn til de tilsvarende Ændringer i Forslagets § 6, 1ste Stykke.

1ste Punktum betoner, at det afgørende er den reelle Afsondring, saaledes at der ikke kan finde nogen som helst ikke tilladt Forbindelse mellem Skibet og Omgivelserne Sted. Det kan ikke anses for udelukket, at en saadan Afsondring kan overholdes inde i en Havn; men paa den anden Side maa Tilsynet eventuelt med Justitsministeriets eller Sundhedsstyrelsens Billigelse kunne henvise Skibe til særlige Ventesteder, saa at de f. Eks. ikke ligger i Vejen for Skibsfarten ved at spærre Indsejlingen til en Havn.

Det i 2det Stykke paabudte Lægeeftersyn er tilladt ved Overenskomstens Artikler 21, jfr. 22 og 23; 24 og 26 jfr. 27 og 28; og Bestemmelsen i Slutningen er stemmende med Artikel 35.

§ 15.

Denne og de følgende Bestemmelser, der skal svare til Bekendtgørelsens §§ 15—17 og 28—30, har faaet en ændret Affattelse, der bringer dem i nærmere Overensstemmelse med Overenskomsten.

§ 15 gengiver den i Artikel 20 indeholdte Klassificering af Fartøjer efter dens større eller mindre Smittefarlighed. Der er optaget en Bestemmelse om, at Skibe med Personer om Bord, som ydes at være Bærere af det for Pest eller Kolera karakteristiske Smitstof, skal anses for smittende,

idet det ved de nyeste videnskabelige Undersøgelser er oplyst, at saadanne Personer kan foranledige Udbrud af en Epidemi; herved har man ikke næret nogen Betænkelse, dels paa Grund af det Krav, der stilles om Viden om Personernes Smittefarlighed, dels fordi en tilsvarende Regel sikkert af andre Stater under givne Forhold vil blive indfortolket under Overenskomstens Ord og maa formodes at blive udtrykkelig udtalt deri ved næste Revision, i hvilken Henseende ogsaa kan henvises til den i Artikel 36, b) anbefalede Foranstaltning: at anbringe mistænkte Personer under Observation.

Den i §'ens 3die Stykke omtalte Erklæring paa Tro og Løve kan kræves i Henhold til Overenskomstens Artikler 23, sidste Stykke, og 28, sidste Stykke.

§ 16.

Angaaende 1ste og 2det Stykke, der omhandler de i Overenskomstens Artikel 35 nævnte Forholdsregler i Havne m. v., henvises til de foranstaaende Bemærkninger om Nødvendigheden af Oprettelse af en Karantænestation og af pestsmittede Skibes Henviisning til en saadan. Senest i Cirkulære til samtlige Karantænekommissioner af 1. September 1900 har Justitsministeriet henledet Opmærksomheden paa, at det brugelige Karantæneanlæg er Kånsö Karantænestation i Sverrig.

3die og 4de Stykke er ligesom § 17 i den norske Lov sammenarbejdet af Overenskomstens Artikler 21 og 26, idet det da, som foran anført, er Tanken, at Justitsministeriet indenfor den ved Loven givne Grænse skal bestemme, samtidig med den ifølge § 12 udstedte Bekendtgørelse om; at et Sted er smittet, eller eventuelt senere, hvilke af de i denne § nævnte Foranstaltninger, der skal anvendes, under Hensyn til, om Sygdommen er Pest eller Kolera, om det smittede Sted ligger nær eller fjernere og staar i hyppig eller mindre hyppig Forbindelse med danske Havne, samt om Sygdommen optræder med større eller mindre Styrke og Hyppighed.

I øvrigt bemærkes med Hensyn til 3die Stykke Nr. 1, at Bestemmelsen om „de smittebærendes“ Henværelse til Isolationslokale staar i Forbindelse med Bestemmelsen i § 15, 1ste Stykke, og er stemmende med Overenskomstens Artikel 36, b).

Henviisningen i Nr. 3 til, at Justitsministeriets Tilladelse til Ligbrænding eventuelt skal indhentes, har Hensyn til de Tilfælde, hvor de til enhver Tid gældende